

Dušan Jovanović

# ŽIVLJENJE PODEŽELSKIH PLEJBOJEV ALI TUJE HOČEMO – SVOJEGA NE DAMO

Režiser Luka Marcen



Dušan Jovanović

# ŽIVLJENJE PODEŽELSKIH PLEJBOJEV ALI TUJE HOČEMO – SVOJEGA NE DAMO

Režiser: Luka Marcen

Dramaturginja: Tatjana Doma

Scenografinja: Sara Slivnik

Kostumografinja: Ana Janc

Svetovalka za gib: Lara Ekar Grlj

Avtor glasbe: Martin Vogrin

Oblikovalka svetlobe: Mojca Sarjaš

Lektor: Renato Horvat

Igralska zasedba:

Pandolfo: Damijan Perne

Lucinda: Lili Bačer Kermavner

Ubaldo: Edi Gril

Ardelija: Katarina Batagelj

Valerij: Gregor Usenik

Stoppino: Žiga Medvešek

Oktav: Benjamin Fele

Franceschina: Tina Drobež

Cola: Domen Koren

Colombina: Maša Medved

Drugi sodelavci:

Vodja predstave, rekviziter: Marko Skok | Scenski tehniki: Ivan Kostanjevec, Gregor Törner in Miha Vlaj | Lučni tehnik: Gregor Törner | Tonski tehnik: Miha Vlaj | Oblikovanje maske in frizur: Incognito design | Maskerki: Incognito design in Nina Toplak | Garderoberja: Marko Skok in Bojan Vister

Premiera: 8. junij 2024 na Šentjakobskem odru

Predstava traja 1 uro in 15 minut in nima odmora.



Gregor Usenik, Lili Bačer Kermavner, Maša Medved, Domen Koren, Tina Drobež,  
Edi Gril, Benjamin Fele, Damijan Perne in Katarina Batagelj

ARDELIJA: Ljubezen, če je prava in iskrena, zaceli in ozdravi sleherno, še tako globoko rano.

OKTAV *previdno*: Mislite na seksualno ljubezen, gospa?

ARDELIJA *z rafiniranim koketnim smehljajčkom*: Seks? Kaj pa je to?

OKTAV *z ognjem v napad*: Pardon! Pardon! Da ne bo pomote! Za moškega je seks vedno resno opravilo! Polno svetosti, predanosti in prijateljstva! Ženska se morda ves čas na tihem smeje!

Benjamin Fele in Katarina Batagelj



## »Bili smo skupaj.«

**Luka, prvič se predstavljaš v Šentjakobskem gledališču kot režiser. Igra Dušana Jovanovića Življenje podeželskih plejbojev ali Tuje hočemo – svojega ne damo je svojevrsten izziv. S čim te je Jovanovićevo pisava navdihovala in katere vsebinske poudarke si želiš izpostaviti v uprizoritvi?**

Do dela Dušana Jovanovića čutim veliko spoštovanje. Seveda je tu najprej sam lik velikega gledališkega človeka, gledališke *živali*, ki je v preteklih petdesetih letih v marsičem pomembno zaznamoval slovensko gledališko, literarno in širše družbeno življenje. O njegovem delovanju v gledališču smo veliko poslušali na Akademiji in se neštetokrat pogovarjali s starejšimi igralci, ki so imeli čast, da so bili njegovi študenti ali pa so z njim sodelovali v gledaliških procesih. Njegova misel je izjemna, njegovo gledališče pa tako rekoč reformatorsko. Njegova literatura, zlasti dramska, pa v številnih pogledih odraža njegovo gledališko misel; zdi se mi, da dram ne piše v prvi vrsti kot literature, ampak že med njihovim pisanjem misli na gledališče, na uprizoritev.

*Plejboji* so pravzaprav moj drugi poskus uprizarjanja Jovanovića. V tretjem letniku Akademije sem (sicer v kompilaciji z Vitracom) uprizarjal njegovega *Viktorja ali Dan mladosti*, ki je v številnih pogledih podoben *Plejbojem*: tudi tam se ves čas igra z raznimi žanri, tipi in podobno. Je pa res, da v njem Vitracovo dramsko strukturo veliko bolj jasno uporablja za razmišljanje o nekem zelo specifičnem, jugoslovanskem družbenem kontekstu.

*Plejboji* so na prvi pogled lahkotnejša igra – zasnova je popolnoma komedijska. Igra premenjav in ljubimkanja, afer in prevar. A za tem se skriva bogata zakladnica medbesedilnosti, referenc na klasike (Shakespeare, antika ...) in predvsem povabil na vrtiljak različnih gledaliških žanrov in uprizoritvenih principov. In ravno to je tisto, kar se mi je zdelo poseben izziv. Gledališče, ki me zanima, je namreč poudarjeno kolektivno, je potovanje skupnosti, ki je na nek način na preizkušnji sveta.



Edi Gril in Katarina Batagelj

Damijan Perne in Maša Medved





COLOMBINA: Zakaj si si zapičil v glavo ravno tukaj? Saj nisva pubertetnika!

PANDOLFO: Iz tehničnih razlogov, draga! Zgolj tehničnih. Tu lahko kričiš, ne da bi pokale šipe, tu se lahko razmahneš, ne da bi padale slike s sten.

COLOMBINA: Komforta pa ne bo pravega.



Edi Gril in Lili Bačer Kermavner

Tako se za vsemi ljubimkanji in prevarami, za tekmovanjem, kdo je največji plejboj na slovenskem podeželju, skriva predvsem globoka osamljenost in z dolgočasnost. Vse, česar si želim, je predvsem zabava. Praznujmo in pozabimo na svoja življenja.

***Besedilo se intenzivno navdihuje v tradiciji commedie dell'arte in postavlja v ospredje več uprizoritvenih strategij. Katere zanimajo tebe? Kako sta s scenografko prišla do ideje prostora?***

Natančno tako. Zanima me groteska, vodvil. Ampak ne v obliki površnega spektakla. Ne, žanrski vrtiljak me zanima tam, kjer so uprizoritvene strategije izraz neke notranje potrebe prizora. Gledališče omogoča, da svet pogledamo pod povečevalnim steklom. To pa pomeni, da se povečajo tudi reakcije, čustvovanja, situacije. Odnosi se radikalizirajo, prepričan pa sem, da šele takrat vidimo, kaj se zares skriva za maskami, ki si jih ves čas nastavljamo.

S Saro sva prostor nastavila po eni strani zelo dobesedno, hkrati pa želela, da pušča prostor za abstrakcijo. Naši *Plejboji* živijo tako rekoč v hotelu, v baru, v diskaču nekega napol zapuščenega hotela. Hotelski separe je prostor njihovih želja, hrepenenj, pohujšljivosti in spolne sle, hkrati pa je tudi vrtiljak, ki je ves čas v gibanju, s čimer se spreminjajo prostori, pogledi, perspektive ...

Scenografija je pravzaprav mehanizem, ki naše *Plejboje* sili v neskončen tek, ki jim preprečuje, da bi se v svojem zapeljevanju ustavili. Če se ustavimo, nas svet neusmiljeno zavrže.

***Kljub komični predpostavki se v besedilu (in uprizoritvi) v ospredje postavljajo partnerski odnosi, njihove permutacije, ljubezen različnih oblik, tudi skoki čez plot ... Ali uprizoritev nosi kakšno posebno sporočilo na to temo? Kaj je z ljubeznijo danes?***

Z uprizoritvijo želim razmišljati o ljubezni, predvsem pa o skupnosti. Kako neskončno pomembno je, da smo del skupnosti in da lahko pripadamo. Osamljenost je tisto, kar nas kot družbo močno determinira. Tudi če smo v veliki družbi, se lahko počutimo sami. In ravno občutek nepripadanja je tisti, ki nas sili, da ravnamo neracionalno, nepremišljeno – na ta način skušamo potrjevati svoje mesto in smisel svojega bivanja.

Tuje hočemo —  
svojega ne damo!  
Čez plot skačemo —  
celo noč garamo.  
Pilula ni draga —  
pa zares pomaga!  
Kdor pa ne more grist —  
ni naše gore list!  
Pridno kot čebele  
ljubimo debele,  
sitno kakor muhe  
glodamo ta suhe.  
Jajca so domača,  
uvoženo meso,  
vseeno pa se splača  
prevarati ženó!

Tuje hočemo —  
svojega ne damo!  
Čez plot skačemo —  
celo noč garamo!

Damijan Perne, Maša Medved in Domen Koren



Gregor Usenik in Benjamin Fele



Zato mislim, da so *Plejboji* enako kot igra o ljubezni tudi igra o osamljenosti. In če smo se iz ljudske modrosti že naučili, da smo za ljubezen pripravljene početi neumnosti, mislim, da se skupaj s *Plejboji* učimo tudi tega, da smo zato, da bi bili vsaj malo manj sami, pripravljene narediti še veliko bolj neumne stvari.

***V besedilu najdemo cel kup duhovitih domislic, replik in situacij. Katera izmed njih ti je ljuba?***

Jovanović je mojster komike na vseh ravneh. In čeprav se njegovi dovtipi, besedni humor in situacije ves čas gibljejo na ravni banalnega, pa nikoli ne zapade v cenenost in neumnost, kaj šele, da bi publiko in ustvarjalce podcenjeval. Bolj ko je njegov humor pritlehen, več vsebine nosi. Upam, da to srž nosi tudi uprizoritev.

Tako, na primer, mi je še vedno neizmerno zabavno, ko se veliki in možati *plejboji* odločijo, da bodo do svoje trofeje prišli najbolj infantilno – v otroških vozičkih. To seveda povzroči veliko zmedo številnih premenjav in zmešnjave.

***Kaj ti pomeni komično in kako vidiš položaj komedije danes? Kako zahteven izziv so *Plejboji*?***

Uf, o komediji bi se lahko pogovarjala zelo dolgo. Zdi se mi izjemno pomembna in izjemno zahtevna. Zahteva ogromno obrtniškega znanja, občutka za ritem, pa tudi poznavanja situacije, družbene klime in seveda občinstva, za katero delaš. Zdi pa se mi, da je v Sloveniji komedija po krivici zapostavljena. To med drugim pripisujem tudi zmotnemu občutku, da imamo vsi smisel za humor in da je smešen vsak dovtip, vsaka vulgarnost. Mislim, da je za komedijo najprej pomembno zavedanje, da ni smešno vse, čemur se smejem. Še manj pa je duhovito vse, kar je smešno.

Mislim, da je pri komediji zato zelo pomembno, da imaš veliko samocenzure in da znaš videti, kaj je dobro, kaj je na mestu. Pa ne govorim toliko o korektnosti (ta je za komedijo prej smrt kot kriterij), ampak preprosto o občutku za smisel. Predvsem pa, in to se mi zdi ključno, da komedije ne ustvarjaš na način, da se ji moramo smejati.

OKTAV *jokavo*: Ne morem, mama! Jaz sem moški! Moški — razumeš? Enkrat, samo enkrat jo bom pičil, in basta. Pičim jo in stečem proč! *Moledujoče*. Nekoč si mi že na pol dala dovoljenje. Se spominjaš? Hkrati z dovoljenjem tudi tableto. Še zdaj jo imam pri sebi. Glej jo!

FRANCESCHINA: Daj sem tableto! *Jo požre*. Tista ženska je ne rabi. Lajdra in tableta! Kdo je še to slišal!





Tina Drobež in Benjamin Fele



Luka Marcen

Če se vrnem k tvojemu vprašanju: seveda so bili *Plejboji* zahteven izziv, tudi zato, ker material ves čas izziva in se giblje na tankem robu. A mislim, da smo se s skupnimi močmi uspešno spopadli z njim. In to je ključno: bili smo skupaj. To je pa tako ali tako nauk vsake komedije, že od antike, a ne?

***S Šentjakobskim gledališčem ne sodeluješ prvič. Poznamo te po vlogi asistenta režije, celo igralca, letos si napisal poslanico za dan ljubiteljskega gledališča ... Kako si doživel proces? V čem te je navdihoval?***

Šentjakob tako ali drugače spremljam že dolgo. Res je, z njim sem sodeloval že pri predstavi *Maratonci tečejo zadnji krog* pred mnogimi leti, tokrat pa sem zares spoznal ustroj teatra. Hvaležen sem za to izkušnjo, predvsem za zelo prijetne vezi z izjemnimi posamezniki, ki so pripravljeni tri, štiri, pet večerov svojega prostega časa na teden žrtvovati za to, da se igrajo gledališče. Pri tem so neusmiljeni, izjemno temeljiti, delovni, poglobljeni in ne pristajajo na kompromise in polizdelke. Ob tem pa ostajajo radovedni, igrivi in otročji v najboljšem pomenu besede.

Pa še to: ves čas ponavljam, da gledališče delam samo zaradi ene stvari. Ker verjamem, da je to iskreno ekipno delo, da je to eden redkih prostorov, kjer smo vsi skupaj in kjer iskreno delamo za skupno stvar. V tem procesu se je to zgodilo v celoti. In zato sem iskreno hvaležen.

***Za konec pa sklepna misel: V čem je Šentjakobsko pomembno?***

V svetu, kjer smo pozabili nase in na pomen skupnosti, pa tudi na radovednost, je vsak prostor, kjer si dovolimo biti mi, kjer si dovolimo preizpraševati vsakdanjost in svet, v katerem živimo, izjemno pomemben. In mislim, da je Šentjakobsko tak prostor.

**Pogovarjal se je Rok Andres.**

»Vse razumemo le še dobesedno,  
kar se mi zdi zelo nevarno.«

Luka Marcen



Gregor Usenik in Lili Bačer Kermavner

# PODELITEV PRIZNANJ ZVEZE KULTURNIH DRUŠTEV LJUBLJANA 2024

**Leta 2024 je Zveza kulturnih društev Ljubljana (ZKD Ljubljana) že petnajstič podelila priznanja ljubiteljskim kulturnim društvom ter posameznicam in posameznikom za njihove izjemne dosežke in zasluge pri umetniškem vodenju, organiziranju in spodbujanju ljubiteljskega kulturnega dela na območju MOL. Med njimi so bili tudi naši člani in članica:**

Foto: Jernej Čampelj



Srečko Kermavner  
**zlato priznanje**

Srečko Kermavner se je Šentjakobski družini pridružil v sezoni 1983/1984, v kateri je debitiral v vlogi princa v Grimmovi *Trnuljčici*; s svojim marljivim delom in talentom je kmalu opozoril nase in se že zelo zgodaj uveljavil kot eden prodornejših mlajših članov igralskega ansambla. Prelomnico pa je nedvomno pomenila vloga barona Naletela v Linhartovem *Matičku*, s katero je razvil in pokazal svoj širok register, ki ga je naslednja desetletja uvrstil v jedro igralskega ansambla Šentjakobskega gledališča.

Poleg omenjenega barona Naletela je ustvaril še vrsto odličnih kreacij: Moonyja v *Ameriškem bluesu* T. Williamsa, Pandolfa, v Jovanovičevem *Življenju podeželskih plejbojev*, Clivea v Benfieldovi komediji *Trije obrtniki v spalnici*, Armanda Goldmana v Poretovi *Tičji kletki*, sira Humpreyja Appelbyja v politični komediji A. Jaya in J. Lynna *Da, gospod premier*, Rolanda v *Tamali* A. de Angelis in številne druge.

S kolegoma Bojanom Vistrom in Sašom Klančnikom je dobil posebno priznanje žirije za ansambelsko igro na 56. Linhartovem srečanju 2017 v Postojni za vloge v predstavi *Maratonci tečejo častni krog*. Za vse zadnje tri omenjene vloge je prejel tudi harlekina Šentjakobskega gledališča. Poleg omenjenih je dobitnik še številnih drugih priznanj in nagrad.

Srečko Kermavner v vseh vlogah blesti z izpovedno in igralsko energijo in suvereno oblikuje kompleksne like ter dokazuje, da je igralec, ki mu je moč brez bojazni zaupati najzahtevnejše nosilne vloge. Na odru vselej odraža igralsko zrelost in vrhunsko umetniško kondicijo. Je igralec velike interpretativne širine, umetnik, ki se lahko spopada z različnimi režijskimi pristopi ter raznoterimi gledališkimi žanri in poetikami.

Poleg udejstvovanja na področju ljubiteljskega gledališkega ustvarjanja pa se Srečko Kermavner v gledališču posveča tudi organizacijskim dejavnostim. Bil je član in predsednik upravnega odbora, v letu 2006 pa imenovan za direktorja Šentjakobskega gledališča. V gledališču je zaposlen še danes, in sicer kot organizator kulturnega programa, kjer s svojimi izkušnjami in poznavanjem delovanja na področju ljubiteljskega gledališkega ustvarjanja skrbi za organizacijo in koordinacijo programa Šentjakobskega gledališča.

V Šentjakobskem gledališču Ljubljana je v skoraj 40 letih nepretrganega delovanja poustvaril 70 vlog in nastopil v več kot 1280 predstavah. Za navedeno bogato in kakovostno ter organizacijsko delo v Šentjakobskem gledališču Ljubljana mu ZKD Ljubljana podeljuje zlato priznanje.

Foto: Jernej Čampelj



## Bojan Kapelj **srebrno priznanje**

Bojan Kapelj letos obeležuje častitljivih 60 let članstva v Šentjakobskem gledališču Ljubljana. Od svojih začetkov pa vse do danes je v Šentjakobskem gledališču nanizal 72 vlog in 1205 nastopov. Posebej se je gledalcem vtisnil v spomin v vlogi Orlanda v predstavi *Kakor vam drago*, v vlogi Uga Tedeška v predstavi *Dundo Maroje*, kot Buck v predstavi *Nogomet* in številnih drugih. Nazadnje je nastopil kot Adolf Schwarz v predstavi *Pokojnik* leta 2019.

V društvu pa ni deloval zgolj kot igralec. Režiral je predstave *Trnuljčica*, *Jara meščanka*, *Mačeha in pastorka* ter *Kekec je pač Kekec*. Kot arhitekt je deloval tudi kot scenograf, mentor in svetovalec (npr. pri pregledovanju arhitekturnih načrtov obnove odra ŠG).

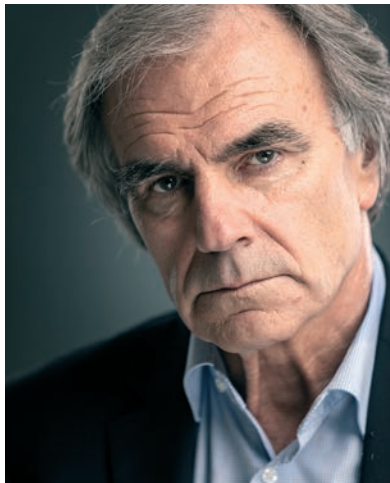
Za svoje delo je prejel številne nagrade, leta 2019 tudi Linhartovo plaketo za življenjsko delo.



Bojan Kapelj je deloval tudi kot direktor Šentjakobskega gledališča in član upravnega odbora. S svojim delovanjem je pomembno vplival na razvoj Šentjakobskega gledališča in razvoj ljubiteljske kulture nasploh. Njegova celostna vpetost v gledališče izpričuje, da je društvu in ljubiteljski kulturi resnično predan.

Zveza kulturnih društev mu za dolgoletno, 60-letno predano delo pri ustvarjanju primernih organizacijskih pogojev pri razvoju Društva Šentjakobsko gledališče ter bogat igralski opus podeljuje srebrno priznanje Zveze kulturnih društev Ljubljana.

Foto: Jernej Čampelj



## Janez Vlaj srebrno priznanje

Janez Vlaj je postal član Šentjakobskega gledališča v sezoni 1983/1984. V svoji karieri ljubiteljskega igralca je nanizal 25 vlog in prek 300 nastopov. Svojo prvo vlogo je odigral v *Slugi dveh gospodov*.

Nastopil je v predstavah *Jezični dohtar*, *Maščevanje*, *Snubačka*, *Človekoljub*, *Žena iz Računalnika*, v zadnjih letih je nastopil kot 9. porotnik v *Dvanajstih jeznih možeh*, nato kot gospod Djurić v Nušičevem *Pokojniku*, kot zdravnik v *Snu*, v *Linhartu* Andreja Rozmana Roze, letos pa še v predstavi *Dr. Molière*.

Za svoje delo je prejel Linhartove značke za 10, 15, 20 in 30 let aktivnega dela na področju gledališke ljubiteljske dejavnosti.

V društvu pa ni deloval zgolj kot igralec, pač pa je bil dejaven tudi v različnih organih društva, bodisi kot član in predsednik disciplinske komisije bodisi kot član v različnih sklicih upravnega odbora, med letoma 2017 in 2021 pa je bil tudi predsednik upravnega odbora.

Janez Vlaj je s svojim delovanjem pomembno vplival na razvoj Šentjakobskega gledališča, saj se njegovo gledališko udejstvovanje ne konča le pri igranju. Njegova celostna vpetost v gledališče izpričuje, da je društvu in ljubiteljski kulturi nasploh resnično predan, za kar mu ZKD Ljubljana podeljuje srebrno priznanje.

Foto: Jernej Čampelj



## Marko Skok srebrno priznanje

Marko Skok je član Šentjakobskega gledališča Ljubljana od leta 2004, kjer poleg igranja opravlja tudi naloge garderoberja in inspicienta. Debitiral je v vlogi Rablja v *Kroniki zločina* v sezoni 2005/2006. Najmlajšim obiskovalcem se je vtisnil v spomin kot melanholično-zasanjani Gospod svečnik v *Presenetljivem popotovanju kositrnega vojaka*, jasnovidni Poldisimus v uprizoritvi *Dogodivščine dvornega norčka Ferdinanda* idr. Natančno deset sezon je potreboval, da je nanizal zavidljivih 500 nastopov.

Svojo predanost gledališču je večkrat dokazal z ad hoc vskoki v različne vloge v številnih predstavah; brez dvoma je presegel samega sebe v predstavi *Ačih!*, ko je za vskok na festivalu Lent izvedel nekaj minut pred odhodom v Maribor.

Da se razvija v odličnega karakternega igralca je dokazal z natančno in z občutkom zagrenjeno vlogo Salamona v *Keanu IV.*, najbolj pa je navdušil kot nepozabni Kazimir v komediji *Zbudi se, Katka!*, ki mu je prinesel tudi harlekinsko priznanje za stransko moško vlogo in posebno priznanje strokovne komisije

na Čufarjevih dnevih 2023 za vlogo Luckya v predstavi *Čakanje Godota*.

Marko Skok je zelo dejaven tudi na področju poezije, piše pesmi in haikuje, prevaja poezijo bosanskih, hrvaških in srbskih avtorjev ter prireja literarne večere. Redno objavlja na portalu Pesem.si, v zbornikih, revijah in časopisih. Leta 2011 je bil polfinalist *Pesniškega turnirja*, 2013 polfinalist *Urške*, leta 2014 pa zmagovalec *Mentorjevega feferona*.

Teče že deseto leto, kar si je bil zamislil srečanja avtorjev in bralcev poezije Šentjakobsko je poezija. Srečanja se odvijajo večkrat letno na Mali sceni Šentjakobskega gledališča in v desetletju se jih je zvrstilo že 27. Za organizacijo in vodenje literarnih večerov Šentjakobsko je poezija je prejel tudi harlekinsko priznanje. Cikel literarnih večerov Šentjakobsko je poezija je lani nadgradil v samostojen, celovečeren gledališko-pesniški dogodek z naslovom *Oditi v pesem*, za katerega je izbral pesmi in ga tudi režiral ter s tem izvirno povezal ustvarjalce in interprete poezije v navdihujoči in ob vsaki ponovitvi dobro obiskani predstavi.

Za dolgoletno predano in uspešno delo na področju gledališke in literarne dejavnosti mu ZKD Ljubljana podeljuje srebrno priznanje.

Foto: Jernej Čampelj



## Breda Kapelj **bronasto priznanje**

Breda Kapelj je članica Ženskega pevskega zbora Barje že od njegove ustanovitve leta 2007. V zboru že od samega začetka skrbi za konceptualno zasnovo koncertnih programov. Poleg glasbenega občutka pa je potrebno posebej poudariti njeno pripravljenost na sodelovanje in skrb za dobro počutje pevk.

V okviru svojih organizacijskih sposobnosti je kot predsednica zbora skrbela za primerne vadbene prostore, se dogovarjala za nastope in gostovanja, še posebej pa pevke nagovarjala k udeležbi na Taboru pevskih zborov v Šentvidu pri Stični. S svojim mehkim pristopom in iskreno besedo pomembno prispeva k ustvarjanju dobrih medčloveških odnosov in povezovanju znotraj Kulturno prosvetnega društva, kar se odraža v odličnem sodelovanju z Moškim zborom Barje.

Ga. Kapelj pomembno prispeva tudi pri oblikovanju kulturnih programov v lokalnem okolju. Aktivno sodeluje in se udeležuje dogodkov četrtne skupnosti Rudnik, na katerih večkrat nastopijo tudi z Ženskim pevskim zborom Barje. S pridom uporablja

tudi znanje svoje stroke na področju arhitekture. Z veseljem in ponosom promovira kulturni biser – Plečnikovo cerkev v Črni vasi; v njej redno prireja dogodke, na katerih nastopajo tako domača kot tudi kulturna društva od drugod.

Breda Kapelj s svojim trudom, predanostjo, zagnanostjo in delavnostjo pomembno prispeva k uspešnemu delovanju in prepoznavnosti Ženskega pevskega zbor Barje kot tudi kulturno prosvetnega društva Barje, za kar ji ZKD Ljubljana podeljuje bronasto priznanje.

Šentjakobsko gledališče je ponosno na častno članico Bredo Kapelj, saj je veliko prispevala k ohranitvi in razvoju kulturne dediščine Šentjakobskega gledališča v vlogah scenografke, kostumografke in tudi igralka v njegovih uprizoritvah.

# PODELITEV PRIZNANJ JAVNEGA SKLADA RS V OKVIRU LINHARTOVEGA SREČANJA GLEDALIŠKIH SKUPIN OSREDNJE SLOVENIJE 2024



Foto: Saša Štrnad

## **Posebna nagrada**

Šentjakobsko gledališče, KUD Pozitiv, Kralji ulice  
predstava *PRED VRATI POSTAVE*  
Za družbeno - kulturno vključujoč in relevanten projekt.

*Pred vrati postave* je družbeno občutljiv projekt, primer dobre prakse, ki povezuje različne kulturne, socialne organizacije in tako odpira kreativni prostor posameznikom in posameznicam za obravnavo relevantnih družbenih vprašanj. Rezultat je predstava z izrazito avtobiografsko noto, za katero je besedilo napisal in jo režiral Taubi ter tematizira vključevanje bivšega alkoholika nazaj v družbo. Šentjakobsko gledališče je v sodelovanju s KUD-om Pozitiv DIC in Kralji ulice ustvarilo kulturno relevanten in umetniško kakovosten projekt, ki za razliko od 'zaprtih' vrat Postave, odpira vrata povezovanju in gledališki ustvarjalnosti.



Foto: Aleš Košir



### **Ženska vloga**

Laura Ivančič, za vlogo Beatrice,  
v predstavi Šentjakobskega gledališča,  
*Mnogo hrupa za nič.*

Laura Ivančič je Beatrice, v predstavi Šentjakobskega gledališča *Mnogo hrupa za nič*, oblikovala v širokem emocionalnem razponu in zaključenem dramaturškem loku. Od cinične, bojevite, vzvišene na začetku, do igrive, vedno bolj nemočne in zaljubljene, ko je šla predstava proti koncu. Telesno izrazita in odločna, je Shakespearove verze govorila konkretno in sodobno ter ustvarila avtentično in duhovito vlogo energične, strastne, mlade ženske.

Foto: Aleš Košir



### **Moška vloga**

Žiga Medvešek, za vlogo Pozza,  
v predstavi Šentjakobskega gledališča,  
*Čakanje Godota.*

Ko Žiga Medvešek, v predstavi Šentjakobskega gledališča Ljubljana *Čakanje Godota*, v vlogi Pozza stopi na oder, se vzpostavi napetost, ki bi jo lahko rezali z nožem. Zdi se, kot da se zelo dobro zaveda gledališke situacije. Z nekoliko oblastnim, nadutim, vzvišenim, odnosom in načinom govora je ustvaril duhovito podobo pozabljenega oblastneža.

Foto: Aleš Košir



### **Moška vloga**

Srečko Kermavner, za vlogo Vladimirja,  
v predstavi Šentjakobskega gledališča,  
*Čakanje Godota*.

Zdi se, kot da Srečko Kermavner Vladimirja, v predstavi Šentjakobskega gledališča *Čakanje Godota*, igra z lahkoto, brez naprezanja... Z izdelano obrazno mimiko, duhovitim telesnim izrazom in govorno spretno, je oblikoval preprosto, avtentično in duhovito karikaturu človeka brez želja; igralca, prepuščenega toku časa.

**Vsem prejemnicam in prejemnikom priznanj iskreno čestitamo!**

Upamo, da ste bili s preteklo sezono zadovoljni, zato vas vljudno vabimo v našo družbo tudi v prihodnje. Enako velja tudi za vse, ki se nam boste morda tokrat pridružili prvič. Tudi v prihajajoči sezoni vam želimo ponuditi trenutek, da se lahko ustavite in dodate lasten pogled intimno smešnim večerom ob prijetnem vzdušju odrske iluzije na gledališkem popotovanju skozi sezono 2024-2025:

Harold Pinter: **Prevara**; režiser: Jaša Jamnik

Sara Lucu, Mišo Mičić: **Aplavz na odprti sceni**; režiserka: Sara Lucu

Feda Šehovič: **Kurbe**; režiser: Jure Ivanušič

Saša Pavček: **Leto psa**; režiser: Dejan Spasič

Mala scena - **Stekli psi**; Jaša Levstik po motivih scenarija Quentina Tarantina

**Abonma REDNI** bo navduševal tiste, ki si želijo ogledati čisto svežih in novih predstav. **Abonma USPEŠNICA** bo razveseljeval, vse, ki si radi ogledajo dobre in z optimizmom napolnjene uspešnice preteklih sezon.

## PRODAJA - BLAGAJNA ŠGL:

Pri blagajni na Krekovem trgu 2 (vhod pri tunelu pod gradom) od ponedeljka do petka med 17:00 in 18:00 uro ali uro pred predstavo, telefon 031 708 369, ali pišite na e-naslov [blagajna@sentjakobsko-gledalisce.si](mailto:blagajna@sentjakobsko-gledalisce.si). Poleg na prodajnih mestih MOJE KARTE.SI je nakup vstopnic mogoč tudi v prostorih uprave na Vodnikovem trgu 5 (2. nadstropje) vsak delavnik med 11:00 in 12:00 uro, telefon 031 225 230, ali pišite na e-naslov [info@sentjakobsko-gledalisce.si](mailto:info@sentjakobsko-gledalisce.si).

Izdajatelj: **Šentjakobsko gledališče**

Direktor: **Milan Golob**

Umetniški vodja: **Rok Andres**

Predsednica društva: **Urška Koželj**

Marketing in stiki

z javnostjo: **Saša Strnad**

Organizator kulturnega programa: **Srečko Kermavner**

Uredniški odbor: **Rok Andres, Milan Golob, Saša Strnad in Srečko Kermavner**

Lektor: **Renato Horvat**

Celostna grafična podoba sezone: **Saša Strnad**

Grafično oblikovanje in priprava na tisk: **Vangaro Design**

Fotograf: **Ratta Falcone**

Tisk: **Tiskarna Present**

ISSN 1318-9093, št. 7

Šentjakobsko gledališče Ljubljana

**Sezona 2023-2024**

Dejavnost financirata Mestna občina Ljubljana in Javni sklad za kulturne dejavnosti RS. Pokrovitelj sezone je Energetika Ljubljana.

### Zahvala:

portaloma Student.si in Mojprihranek.si, Centru Janeza Levca, Čevljarstvu Aleš Beljan, Cvetličarni Šimenc in Optiki Feliks.

**Prisrčno vabljeni v Šentjakobsko gledališče Ljubljana!**